ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1981

περί τροποποιήσεως τοῦ παραρτήματος II μέρος 2 τῆς ὁδηγίας 72/276/ΕΟΚ «περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν πού ἀφοροῦν ὁρισμένες μεθόδους ποσοτικῆς ἀναλύσεως διμερῶν μειγμάτων ὑφαντικῶν ἰνῶν»

(81/75/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 100,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς (1),

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως (2),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς (3),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ἡ ὁδηγία 71/307/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 26ης Ἰουλίου 1971 περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν τῶν ἀναφερομένων στίς ὀνομασίες ὑφαντικῶν προϊόντων (4), προβλέπει τήν ὑποχρεωτική ἀναγραφή τῆς συνθέσεως τῶν ἰνῶν τῶν ὑφαντουργικῶν προϊόντων·

ὅτι, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 13 τῆς ὁδηγίας 71/307/ΕΟΚ, ἡ ὁδηγία 72/276/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 17ης Ἰουλίου 1972 περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν, πού ἀφοροῦν ὁρισμένες μεθόδους ἀναλύσεως διμερῶν μειγμάτων ὑφαντικῶν ἰνῶν (5) καθορίζει δεκατρεῖς μεθόδους ἀναλύσεως πού ἀφοροῦν τά περισσότερα ὑφαντουργικά προϊόντα πού συντίθενται ἀπό διμερή μείγματα καί πού ὑπάρχουν στήν ἀγορά·

ὅτι τά ὑφαντουργικά προϊόντα πού συντίθενται ἀπό πολυπροπυλένιο καί ὁρισμένες ἄλλες ἴνες καθώς καί τά προϊόντα πού συντίθενται ἀπό χλωριοῖνες μέ βάση ὁμοιοπολυμερές χλωριοῦχο βινύλιο καί ὁρισμένες ἄλλες ἴνες, πού ὑπόκεινται σέ ὑποχρεωτική ἀναγραφή πού προβλέπεται στήν ὁδηγία 71/307/ΕΟΚ, δέν καλύπτονται ἀπό τήν ὁδηγία 72/276/ΕΟΚ· ὅτι πρέπει νά καθορισθοῦν στό ἑξῆς οἱ ἐνιαῖες μέθοδοι ἀναλύσεως πού ἐφαρμόζονται στά προϊόντα αὐτά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Οἱ ἰδιαίτερες μέθοδοι ἀριθ. 14 καί ἀριθ. 15 πού προβλέπονται στό παράρτημα τῆς παρούσας ὁδηγίας, προστίθενται στό παράρτημα II μέρος 2 τῆς ὁδηγίας 72/276/ΕΟΚ.

Ἄρθρο 2

1. Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχύ τίς ἀπαραίτητες διατάξεις γιά νά συμμορφωθοῦν στήν παρούσα ὁδηγία σέ προθεσμία ἑνός ἔτους ἀπό τήν κοινοποίησή της. Πληροφοροῦν ἀμέσως τήν Ἐπιτροπή.

2. Ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσας ὁδηγίας, τά Κράτη μέλη φροντίζουν νά πληροφορήσουν τήν Ἐπιτροπή, σέ εὔθετο χρόνο γιά νά τῆς ἐπιτρέψουν νά παρουσιάσει τίς παρατηρήσεις της, γιά κάθε σχέδιο διατάξεων νομοθετικῆς, κανονιστικῆς ἤ διοικητικῆς φύσεως, πού σκέπτονται νά υἱοθετήσουν στόν τομέα πού ρυθμίζεται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία.

Ἄρθρο 3

Τά Κράτη μέλη εἶναι παραλῆπτες τῆς παρούσας ὁδηγίας.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 17 Φεβρουαρίου 1981.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

D. F. van der MEI

(1) ΕΕ ἀριθ. C 283 τῆς 13. 11. 1979, σ. 4.
(2) ΕΕ ἀριθ. C 117 τῆς 12. 5. 1980, σ. 80.
(3) ΕΕ ἀριθ. C 113 τῆς 7. 5. 1980, σ. 35.
(4) ΕΕ ἀριθ. L 185 τῆς 16. 8. 1971, σ. 16.
(5) ΕΕ ἀριθ. L 173 τῆς 31. 7. 1972, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΟΣΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΜΕΡΩΝ ΜΕΙΓΜΑΤΩΝ ΥΦΑΝΤΙΚΩΝ ΙΝΩΝ

ΜΕΘΟΔΟΣ ἀριθ. 14

ΠΟΛΥΠΡΟΠΥΛΕΝΙΟ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΛΛΕΣ ΙΝΕΣ

(Μέθοδος διά ξυλενίου)

1. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Αὐτή ἡ μέθοδος ἐφαρμόζεται, μετά τήν ἀπομάκρυνση μή ἰνωδῶν οὐσιῶν, στά διμερή μείγματα ἰνῶν:

1) πολυπροπυλένιο (31)

μέ

2) μαλλί (1), τρίχες ζώων (2 καί 3), μέταξα (4), βαμβάκι (5), ὀξεϊκή κυτταρίνη (17), ἴνες χαλκαμμωνίας (19), μοντάλ (20), τριοξεϊκή κυτταρίνη (22), βισκόζη (23), ἀκρυλό (24), «πολυαμίδιο» ἤ «νάυλον» (28), πολυεστέρας (29) καί ἴνες ὑάλου (38).

2. ΑΡΧΗ

'Η διάλυση τῆς ἴνας προπυλενίου πραγματοποιεῖται μέ τή διάλυση μιᾶς ποσότητας γνωστῆς ξηρῆς μάζας τοῦ μείγματος ἐντός ξυλενίου σέ κατάσταση βρασμοῦ. Τό ὑπόλειμμα συλλέγεται, ἐκπλύνεται, ξηραίνεται καί ζυγίζεται. 'Η μάζα του διορθώνεται, ἄν ἀπαιτεῖται, ἐκφράζεται σέ ἑκατοστιαία ἀναλογία τῆς μάζας τοῦ μείγματος σέ ξηρή κατάσταση. 'Η ἐπί τοῖς ἑκατό ἀναλογία τοῦ προπυλενίου προκύπτει ἀπό τή διαφορά.

3. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ (ἐκτός ἀπό ἐκεῖνα πού καθορίζονται στίς γενικές ὁδηγίες).

3.1. **Ἐξοπλισμός**

i) Κωνικές φιάλες, χωρητικότητος τουλάχιστον 200 ml, μέ ἐσμυρισμένο πῶμα.

ii) Ψυκτήρας ἀνακυκλώσεως (προσαρμοσμένος σέ ὑγρά σέ ὑψηλό σημεῖο βρασμοῦ) μέ ἐσμυρισμένο στόμιο δυνάμενο νά προσαρμόζεται σέ κωνικές φιάλες i).

3.2. **'Αντιδραστήριο**

Ξυλένιο, τό ὁποῖο ἀποστάζει μεταξύ 137° καί 142° C.

Σημείωση. Αὐτό τό ἀντιδραστήριο εἶναι πολύ εὔφλεκτο καί ἐκπέμπει τοξικές ἀναθυμιάσεις. Πρέπει νά λαμβάνονται προφυλάξεις κατά τή χρήση του.

4. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

'Ακολουθεῖται ἡ διαδικασία πού περιγράφεται στίς γενικές ὁδηγίες καί ἐν συνεχεία ἐφαρμόζονται τά ἀκόλουθα :

Στό δοκίμιο, τό ὁποῖο τοποθετεῖται σέ κωνική φιάλη, (3.1.i.) προστίθενται 100 ml ξυλενίου (3.2) ἀνά γραμμάριο δοκιμίου. Τοποθετεῖται ὁ ψυκτήρας (3.1.ii) καί φέρεται σέ βρασμό ἐπί 3 λεπτά. Τό θερμό ὑγρό μεταγγίζεται ἀμέσως σέ ἕνα προζυγισμένο χωνευτήριο ἀπό πεφρυγμένη ὕαλο (βλ. σημ. 1). 'Η διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται δύο ἀκόμη φορές, χρησιμοποιώντας κάθε φορά 50ml νέου διαλύτη.

'Εκπλύνεται τό ὑπόλειμμα πού παρέμεινε στή φιάλη διαδοχικά μέ 30 ml ζέοντος ξυλενίου (δύο φορές), ἐν συνεχεία δύο φορές μέ 75 ml κάθε φορά πετρελαϊκοῦ αἰθέρος (i-3.2.1 τῶν γενικῶν ὁδηγιῶν). Μετά τή δεύτερη πλύση μέ πετρελαϊκό αἰθέρα, διηθεῖται τό περιεχόμενο τῆς φιάλης μέσω τοῦ χωνευτηρίου διηθήσεως καί μεταφέρεται τό ἰνῶδες ὑπόλειμμα στό χωνευτήριο μέ τή βοήθεια μιᾶς συμπληρωματικῆς μικρῆς ποσότητας πετρελαϊκοῦ αἰθέρα. 'Ο διαλύτης ἐξατμίζεται πλήρως. Τό χωνευτήριο καί τό ὑπόλειμμα ξηραίνονται, ψύχονται καί ζυγίζονται.

Σημειώσεις:

1) Τό χωνευτήριο διηθήσεως στό ὁποῖο διαχωρίζεται τό ξυλένιο πρέπει νά προθερμαίνεται.

2) Μετά τήν περάτωση τῶν ἀνωτέρω διαδικασιῶν ἡ φιάλη ἡ ὁποία περιέχει τό ὑπόλειμμα ψύχεται ἐπαρκῶς πρίν προστεθεῖ σ' αὐτήν ὁ πετρελαϊκός αἰθέρας.

3) Προκειμένου νά μειωθοῦν οἱ κίνδυνοι τῆς ἀναφλεξιμότητος καί τῆς τοξικότητος γιά τούς χειριστές, πρέπει νά χρησιμοποιοῦνται ὄργανα ἐκχυλίσεως ἐν θερμῷ καί κατάλληλες μέθοδοι, οἱ ὁποῖες νά παρέχουν ταυτόσημα ἀποτελέσματα (1).

5. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Ὑπολογίζονται τά ἀποτελέσματα κατά τόν τρόπο πού περιγράφεται στίς γενικές ὁδηγίες. Ἡ τιμή τοῦ «d» εἶναι 1,00.

6. ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Σέ ἕνα ὁμοιογενές μεῖγμα ὑφαντικῶν ὑλῶν, τά ὅρια ἐμπιστοσύνης τῶν ἀποτελεσμάτων πού λαμβάνονται μέ αὐτή τή μέθοδο δέν ὑπερβαίνουν τό ± 1 γιά μία στάθμη ἐμπιστοσύνης 95 %.

ΜΕΘΟΔΟΣ ἀριθ. 15

ΧΛΩΡΙΟΪΝΕΣ (ΒΑΣΕΙ ΟΜΟΙΟΠΟΛΥΜΕΡΟΥΣ ΧΛΩΡΙΟΥΧΟΥ ΒΙΝΥΛΙΟΥ) ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΛΛΕΣ ΙΝΕΣ

(Μέθοδος διά πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος)

1. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Αὐτή ἡ μέθοδος ἐφαρμόζεται, μετά τήν ἀπομάκρυνση μή ἰνωδῶν ὑλῶν, στά διμερή μείγματα ἰνῶν:

1) χλωριοϊνῶν (25) μέ βάση ὁμοιοπολυμερές χλωριοῦχο βινύλιο (ὑπερχλωρομένο ἤ μή)

μέ

2) βάμβακα (5), ὀξεϊκή κυτταρίνη (17), ἶνες χαλκαμμωνίας (19), μοντάλ (20), τριοξεϊκή κυτταρίνη (22), βισκόζη (23), ὁρισμένες ἀκρυλικές ἶνες (24), ὁρισμένες μοντακρυλικές (27), «πολυαμίδιο» ἤ «νάυλον» (28) καί πολυεστέρας (29).

Οἱ σχετικές μοντακρυλικές ἶνες εἶναι αὐτές πού δίνουν διαυγές διάλυμα δι' ἐμβαπτίσεως σέ πυκνό θειϊκό ὀξύ (πυκνότητος 1,84 σέ 20° C).

Αὐτή ἡ μέθοδος δύναται νά χρησιμοποιηθεῖ καί ἀντί τῶν μεθόδων ἀριθ. 8 καί ἀριθ. 9.

2. ΑΡΧΗ

Οἱ ἀναφερόμενες ἶνες στό σημεῖο 2 τῆς παραγράφου 1 ἀπομακρύνονται ἀπό μία γνωστή ξηρή μάζα τοῦ μείγματος διά διαλύσεως σέ πυκνό θειϊκό ὀξύ (πυκνότητος 1,84 σέ 20° C). Τό ὑπόλειμμα, ἀποτελούμενο ἀπό χλωριοῖνες, συλλέγεται, ἐκπλύνεται, ξηραίνεται καί ζυγίζεται. Ἡ μάζα του διορθώνεται, ἄν ἀπαιτεῖται, ἐκφράζεται σέ ἑκατοστιαία ἀναλογία τῆς μάζας τοῦ μείγματος σέ ξηρή κατάσταση. Ἡ ἀναλογία τοῦ δεύτερου συστατικοῦ προκύπτει ἀπό τή διαφορά.

3. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ (ἐκτός ἀπό ἐκεῖνα πού καθορίζονται στίς γενικές ὁδηγίες).

3.1. **Ἐξοπλισμός**

i) Κωνικές φιάλες, χωρητικότητος τουλάχιστον 200 ml μέ ἐσμυρισμένο πῶμα.

ii) Ὑάλινη ράβδος μέ πεπλατυσμένο ἄκρο.

(1) Cf π.χ. ὁ ἐξοπλισμός πού περιγράφεται στό Melliand, Textilberichte 56 (1975) σ. 643-645.

3.2. **'Αντιδραστήρια**

i) Θειϊκό ὀξύ, πυκνό (πυκνότητος 1,84 σέ 20° C).

ii) Θειϊκό ὀξύ, ὑδατικό διάλυμα περίπου 50 % (m/m) θειϊκοῦ ὀξέος.

Γιά τήν παρασκευή αὐτοῦ τοῦ ἀντιδραστηρίου, προστίθεται μετά προσοχῆς καί ταυτόχρονης ψύξεως 400 ml θειϊκοῦ ὀξέος (πυκνότητος 1,84 σέ 20° C) σέ 500 ml ὕδατος. Ὅταν τό διάλυμα ἀποκτήσει τή θερμοκρασία τοῦ περιβάλλοντος, ἀραιώνεται δι' ὕδατος στόν ὄγκο τοῦ ἑνός λίτρου.

iii) 'Αραιό διάλυμμα ἀμμωνίας.

Διαλύεται μέ ἀπεσταγμένο ὕδωρ 60 ml ἕνα διάλυμα πυκνῆς ἀμμωνίας (πυκνότητος 0,880 g/ml σέ 20° C), γιά τήν ἀπόκτηση ἑνός λίτρου.

4. ΤΡΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

'Ακολουθεῖται ἡ διαδικασία πού περιγράφεται στίς γενικές ὁδηγίες καί ἐν συνεχεία ἐφαρμόζονται τά ἀκόλουθα:

Τό δοκίμιο τοποθετεῖται στή φιάλη (3. 1. i) καί προστίθενται 100 ml θειϊκοῦ ὀξέος (3. 2. i) ἀνά γραμμάριο δείγματος.

'Εκτίθεται γιά 10 λεπτά σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος, ἀνακινεῖται ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν τό δοκίμιο μέ τή βοήθεια ὑάλινης ράβδου. Προκειμένου γιά ὕφασμα ἤ πλεκτό, τίθεται μεταξύ τοῦ τοιχώματος τῆς ὑάλινης ράβδου καί μέ τή βοήθεια τῆς ράβδου ἀσκεῖται ἐλαφρά πίεση κατά τρόπο ὥστε νά διαχωρισθεῖ ἡ διαλυμένη οὐσία ἀπό τό θειϊκό ὀξύ.

Τό ὑγρό μεταγγίζεται σέ ἕνα προζυγισμένο χωνευτήριο ἐκ πεφρυγμένης ὑάλου. Χύνονται ἐκ νέου ἐντός τῆς φιάλης 100 ml θειϊκοῦ ὀξέος (3. 2. i) καί ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἴδια ἐργασία. 'Αποχύνεται τό περιεχόμενο τῆς φιάλης ἐντός τοῦ χωνευτηρίου καί τό ἰνῶδες ὑπόλειμμα παρασύρεται μέ τή βοήθεια τῆς ὑάλινης ράβδου. Ἄν χρειασθεῖ, προστίθεται ὀλίγο πυκνό θειϊκό ὀξύ (3. 2. i) στή φιάλη γιά νά παρασυρθοῦν τά ὑπολείμματα τῶν ἰνῶν πού προσκολλοῦνται στά τοιχώματα. 'Αδειάζεται τό χωνευτήριο δι' ἀνάρροφήσεως, ἀφαιρεῖται πλήρως τό διήθημα ἀπό τή φιάλη ἤ γίνεται ἀλλαγή τῆς φιάλης, κατόπιν ἐκπλύνεται τό ὑπόλειμμα ἐντός τοῦ χωνευτηρίου διαδοχικά μέ διάλυμα θειϊκοῦ ὀξέος 50 % (3. 2. ii), μέ ἀπεσταγμένο ἤ ἀπιονισμένο ὕδωρ (I. 3. 2. 3 τῶν γενικῶν ὁδηγιῶν), τό διάλυμα ἀμμωνίας (3. 2. iii) καί τελικά ἐκπλύνεται μέ ἀπεσταγμένο ἤ ἀπιονισμένο ὕδωρ, ἀδειάζοντας τελείως τό χωνευτήριο δι' ἀναρροφήσεως κατά τή διάρκεια τῆς ἐργασίας πλύσεως, ἀλλά μόνον μετά ἀφήνεται τό ὑγρό νά διέλθει μέ τήν ἐπίδραση τῆς βαρύτητας.

Ξηραίνεται τό χωνευτήριο καί τά ὑπολείμματα ψύχονται καί ζυγίζονται.

5. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Τά ἀποτελέσματα ὑπολογίζονται μέ τόν τρόπο πού περιγράφεται στίς γενικές ὁδηγίες. Ἡ τιμή τοῦ «d» εἶναι 1,00.

6. ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΜΕΘΟΔΟΥ

'Επί ὁμογενοῦς μείγματος ὑφαντικῶν ὑλῶν, τά ὅρια ἐμπιστοσύνης γιά τά ἀποτελέσματα πού λαμβάνονται μέ τή μέθοδο αὐτή δέν εἶναι μεγαλύτερα τοῦ ± 1 γιά μία στάθμη ἐμπιστοσύνης 95 %.